

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-34-18

Druk nr 2374
Warszawa, 19 marca 2018 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o wypowiedzeniu Umowy między
Rzeczpospolitą Polską a Republiką
Litewską w sprawie wzajemnego
popierania i ochrony inwestycji,
sporządzonej w Warszawie dnia 28
września 1992 r.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Przedsiębiorczości i Technologii oraz Minister Spraw Zagranicznych.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji, sporządzona w Warszawie dnia 28 września 1992 r., zostaje wypowiedziana przez Rzeczpospolitą Polską.

Na dowód czego został wydany akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Andrzej Duda

PREZES RADY MINISTRÓW

Mateusz Morawiecki

U S T A W A

z dnia

**o wypowiedzeniu Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską
w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji, sporządzonej w Warszawie
dnia 28 września 1992 r.**

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wypowiedzenia Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 28 września 1992 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wypowiedzenia Umowy

Obowiązywanie *Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 28 września 1992 r.* (Dz. U. z 1993 r. poz. 543), dalej jako „Umowa”, jest kwestionowane przez Komisję Europejską z uwagi na niezgodność Umowy z prawem UE, podobnie jak kwestionowane jest obowiązywanie wszystkich pozostałych umów o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji zawartych pomiędzy państwami członkowskimi UE (dalej jako „umowy intra-EU BIT”). W odniesieniu do RP Komisja Europejska zakończyła w listopadzie 2016 r. nieformalne postępowanie (tzw. EU Pilot) rozpoczęte w czerwcu 2015 r. i rozważa wszczęcie formalnego postępowania ws. niezgodności m.in. tej Umowy z prawem UE. Takie formalne postępowania Komisji Europejskiej toczą się już przeciwko Austrii, Holandii, Słowacji, Szwecji i Rumunii.

RP jest obecnie stroną umów intra-EU BIT zawartych z prawie wszystkimi państwami członkowskimi UE, z wyjątkiem Irlandii i Malty, z którymi RP nigdy nie zawarła tego typu umów, oraz Włoch, z którymi umowa wygasła w dniu 9 stycznia 2013 r. na skutek wypowiedzenia przez Włochy. Ponadto RP wypowiedziała, z uwagi na prawo UE, umowę intra-EU BIT zawartą z Portugalią (umowa wygaśnie w dniu 3 sierpnia 2019 r.).

Stanowisko RP wobec umów intra-EU BIT zostało przyjęte przez Komitet do Spraw Europejskich w dniu 3 czerwca 2011 r. Zgodnie z nim umowy intra-EU BIT powinny zostać wypowiedziane przez wszystkie państwa członkowskie UE, a najlepszym rozwiązaniem dla RP byłoby, aby wszystkie państwa członkowskie UE podjęły jednocześnie wspólną decyzję o rozwiązaniu umów intra-EU BIT za obopólną zgodą na mocy *Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, sporządzonej w Wiedniu dnia 23 maja 1969 r.* (Dz. U. z 1990 r. poz. 439). Alternatywnie, w przypadku braku możliwości osiągnięcia wśród państw członkowskich UE takiej jednomyślności, RP, zgodnie z powyższym stanowiskiem, miała rozwiązać umowy intra-EU BIT zawarte z innymi państwami członkowskimi UE albo poprzez ich wypowiedzenie na warunkach określonych w tych umowach, albo na podstawie porozumienia stron.

W odpowiedzi RP skierowanej do Komisji Europejskiej we wrześniu 2015 r. w ramach

ww. postępowania EU Pilot RP podtrzymała gotowość do zakończenia obowiązywania umów intra-EU BIT zawartych przez RP z innymi państwami członkowskimi UE. Wskazała, że spośród dostępnych i analizowanych przez RP metod osiągnięcia powyższego celu, jednostronne wypowiedzenie umów intra-EU BIT przez RP byłoby najmniej pożądanym rozwiązaniem. Po pierwsze, umowy intra-EU BIT zawarte przez RP nie przewidują możliwości wypowiedzenia ich w każdym czasie, ponieważ obowiązują roczne lub półroczne okresy wypowiedzenia lub wypowiedzenie może nastąpić jedynie w okresie poprzedzającym okres zakończenia ich cyklu obowiązywania. Po drugie, nawet skuteczne jednostronne wypowiedzenie umowy nie powoduje zakończenia obowiązywania jej postanowień na skutek specyficznych przepisów końcowych tych umów pozwalających na ochronę inwestycji w ciągu kolejnych lat po wypowiedzeniu umowy (tzw. klauzula przedłużonego obowiązywania umowy, *sunset clause*). O wiele lepszym sposobem, jak Polska wskazała, byłoby rozwiązanie umów intra-EU BIT na podstawie porozumień dwustronnych, które przewidywałyby rezygnację z klauzuli przedłużonego obowiązywania umowy. RP podkreśliła w odpowiedzi do Komisji Europejskiej, że z uwagi na liczbę zawartych przez RP umów, jak również biorąc pod uwagę wielość umów zawartych przez państwa członkowskie UE, wydaje się, że najszybszym i najskuteczniejszym rozwiązaniem na obecnym etapie byłoby jednoczesne podjęcie przez państwa członkowskie UE wspólnej decyzji o rozwiązaniu umów intra-EU BIT bez konieczności zachowania klauzul przedłużonego obowiązywania umowy, w oparciu o porozumienie wielostronne, zawarte zgodnie z *Konwencją wiedeńską o prawie traktatów, sporządzoną w Wiedniu dnia 23 maja 1969 r.*

Obecnie jednak z uwagi na brak konsensusu państw członkowskich UE co do celowości i sposobu rozwiązania umów intra-EU BIT zasadne jest przystąpienie RP do realizacji opcji rozwiązania tych umów na podstawie porozumień dwustronnych, które przewidywałyby rezygnację z klauzul przedłużonego obowiązywania umowy. Republika Litewska nie jest obecnie zainteresowana rozwiązaniem z RP ww. Umowy, łącznie z ww. klauzulą. Zatem w opinii RP zasadne jest wypowiedzenie Umowy. Zgodnie z art. 13 ust. 1 Umowa może być wypowiedziana przez każdą z Umawiających się Stron z zachowaniem dwunastomiesięcznego okresu wypowiedzenia jedynie w okresie poprzedzającym zakończenie jej dziesięcioletniego cyklu obowiązywania (oświadczenie o wypowiedzeniu Umowy należy złożyć najpóźniej dnia 6 sierpnia

2022 r., a po tym terminie dopiero dnia 6 sierpnia 2032 r.). Na podstawie art. 13 ust. 2 inwestycje dokonane przed wejściem w życie wypowiedzenia Umowy będą chronione na mocy tej Umowy przez dziesięć lat od czasu wygaśnięcia Umowy. Jednocześnie RP będzie kontynuowała konsultacje z Republiką Litewską mające na celu doprowadzenie do rozwiązania Umowy, łącznie z klauzulą przedłużonego obowiązywania umowy. W przypadku uzyskania takiej zgody przed wejściem w życie wypowiedzenia Umowy RP podejmie działania mające na celu zakończenie obowiązywania Umowy, łącznie z ww. klauzulą.

2. Dotychczasowy a projektowany stan prawny

W polsko-litewskich stosunkach prawno-traktatowych w zakresie współpracy gospodarczej obowiązuje m.in. ww. *Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji, sporządzona w Warszawie dnia 28 września 1992 r.* Zapewnia ona inwestorowi i jego inwestycjom z państwa – Strony Umowy na terytorium państwa – drugiej Strony Umowy pełną ochronę oraz możliwość dochodzenia roszczeń przed międzynarodowym trybunałem inwestycyjnym (arbitrażowym). Komisja Europejska ma poważne obawy, że umowy intra-EU BIT jako takie, w tym ww. Umowa, a także ich poszczególne postanowienia pokrywają się z postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub mogą być z nimi sprzeczne, w szczególności z zasadami swobody przepływu kapitału, swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług oraz z podstawowymi zasadami prawa UE, takimi jak: zasada nadrzędności, jedności, skuteczności i pewności prawa UE. Komisja Europejska ma również zastrzeżenia dotyczące kwestii rozstrzygania sporów inwestycyjnych uregulowanej w dwustronnych umowach inwestycyjnych, w tym w ww. Umowie, co, zdaniem Komisji Europejskiej, „wydaje się być sprzeczne z wyłączną kompetencją sądów UE”. Wypowiedzenie Umowy pozwoli doprowadzić do zgodności z prawem UE stosunki polsko-litewskie w zakresie współpracy gospodarczej.

Należy też zaznaczyć, że jednocześnie przed Trybunałem Sprawiedliwości UE toczy się postępowanie z wniosku sądu niemieckiego o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, sformułowanego w toku postępowania ze skargi Republiki Słowackiej o uchylenie wyroku sądu arbitrażowego wydanego na podstawie umowy intra-EU BIT zawartej pomiędzy Czechosłowacją i Królestwem Niderlandów w 1991 r., z powództwa

Achmea B.V. przeciwko Republice Słowacji (postępowanie PCA Case No. 2008-13). W tej sprawie sąd niemiecki zwrócił się do TSUE z pytaniem prejudycjalnym dotyczącym tego, czy wykonanie wyroku wydanego na podstawie tej umowy nie naruszałoby postanowień Traktatów dotyczących: zakazu dyskryminacji z art. 18 TFUE (poprzez uprzywilejowanie inwestora z państwa – Strony tej umowy względem inwestora z państwa członkowskiego UE niebędącego stroną tej umowy), wyłącznej jurysdykcji TSUE w sporach objętych zakresem prawa UE (art. 344 TFUE) oraz konieczności ukształtowania postępowania w sposób umożliwiający zadanie przez orzekający sąd pytania prejudycjalnego (art. 267 TFUE). RP przystąpiła do postępowania, przedstawiając stanowisko wskazujące na sprzeczność umów intra-EU BIT z prawem unijnym. Stanowisko zbliżone do RP zajęła Komisja Europejska i wiele państw regionu. Niezależnie od tego należy podkreślić, że RP, podobnie jak wiele innych państw członkowskich UE, w postępowaniach arbitrażowych toczących się przed trybunałami arbitrażowymi konsekwentnie podnosi, że umowy intra-EU BIT uważa się za sprzeczne z prawem UE. Podnoszona jest także kwestia możliwego wygaśnięcia tych umów na podstawie art. 59 *Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, sporządzonej w Wiedniu dnia 23 maja 1969 r.* w związku z zawarciem przez RP Traktatu Akcesyjnego do UE w zakresie, w którym umowy te są niezgodne z prawem UE.

3. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe, polityczne i prawne

Wypowiedzenie Umowy nie powinno mieć konsekwencji politycznych. Państwa członkowskie UE, w tym RP, jak i Republika Litewska, zostały wezwane przez Komisję Europejską do zakończenia obowiązywania umów intra-EU BIT.

Wypowiedzenie Umowy nie będzie miało negatywnych skutków społecznych, wręcz przeciwnie, należy oczekiwać, że zostanie ono życzliwie przyjęte z uwagi na publiczną krytykę w Polsce umów intra-EU BIT i międzynarodowego arbitrażu inwestycyjnego.

Wypowiedzenie Umowy nie powinno wpłynąć na stosunki gospodarcze między RP a Republiką Litewską. Umowę zawarto w czasie, kiedy ani RP, ani Republika Litewska nie były członkami UE. Obecnie, w obu państwach, poziom prawodawstwa oraz dostęp do powszechnego sądownictwa, dają inwestorom zagranicznym gwarancję ochrony inwestycji z możliwością dochodzenia swoich praw na drodze sądowej.

Według statystyk litewskich w RP w 2015 r. działały 54 spółki z udziałem kapitału litewskiego. Według tego źródła inwestycje przedsiębiorstw litewskich w RP w 2016 r. wyniosły 300 mln euro i stanowiły 13,3% ogółu inwestycji litewskich zainwestowanych za granicą. Plasuje to RP na 3 pozycji za Królestwem Niderlandów i Republiką Łotewską. Według NBP zainwestowany w RP kapitał litewski w 2016 r. wynosił 252,6 mln euro. Według danych GUS pod koniec 2016 r. w RP zarejestrowano 148 spółek z udziałem kapitału litewskiego. Podstawowy kapitał zagraniczny spółek z udziałem kapitału litewskiego wynosił 168,4 mln zł (0,1% podstawowego kapitału zagranicznego ogółem). Na liście PAiH odnotowano cztery duże spółki litewskie: Avia Solutions Group AB, Agrovil Group AB, AB Inter Rao Lietuva, Aviaam Leasing AB.

Według statystyk litewskich na koniec 2016 r. wartość polskich inwestycji w Republice Litewskiej wyniosła 958 mln euro (7,3% inwestycji zagranicznych w Republice Litewskiej ogółem). RP jest 4 inwestorem za Królestwem Szwecji, Królestwem Niderlandów i RFN. Według danych NBP na koniec 2016 r. inwestycje polskie w Republice Litewskiej wyniosły 995 mln euro i stanowią ok. 3,6% polskiego kapitału zainwestowanego za granicą (8 pozycja wśród kierunków inwestowania polskiego kapitału). Główne obszary działalności to: przetwórstwo ropy naftowej, produkcja wyrobów ze szkła, gumy i plastiku, ubezpieczenia, pośrednictwo finansowe, handel, transport, przemysł spożywczy. Według rodzajów działalności gospodarczej struktura polskich inwestycji w Republice Litewskiej przedstawia się następująco: 52,7% przemysł przetwórczy, 20,3% finanse i ubezpieczenia, 9,8% przemysł wydobywczy, 7,3% handel hurtowy i detaliczny, 6% budownictwo, 1% operacje na nieruchomościach. W 2006 r. sfinalizowano największą jak do tej pory transakcję zagraniczną polskiej firmy: zakup przez PKN Orlen litewskiej rafinerii w Możejkach, za które koncern zapłacił ok. 2,34 mld USD.

Ówczesne Ministerstwo Rozwoju poinformowało samorządy gospodarcze (Konfederacja Lewiatan, Pracodawcy RP, Krajowa Izba Gospodarcza, Polska Rada Biznesu, Business Centre Club) o planach rozwiązania Umowy i zwróciło się do nich o przekazanie odpowiedzi na następujące pytania:

- czy inwestorzy polscy na rynku litewskim w przypadku ewentualnych działań dyskryminujących ich inwestycje korzystali lub rozważali możliwość wniesienia sporu przeciwko Republice Litewskiej? Czy w takim wypadku

korzystali/korzystaliby z postępowania przed sądem powszechnym czy też przed międzynarodowym arbitrażem inwestycyjnym?

- czy zdaniem polskich inwestorów ochrona ich inwestycji w regulacjach Republiki Litewskiej oraz w prawie UE jest niewystarczająca? Jeżeli tak, to w jakim zakresie?
- czy wygaśnięcie Umowy pogorszyłyby warunki prowadzenia działalności gospodarczej w Republice Litewskiej i ochrony praw inwestorów? Jeżeli tak, to w jaki sposób i w jakim stopniu?

W ramach konsultacji z samorządami gospodarczymi dotyczących umów intra-EU BIT zawartych przez RP samorzady gospodarcze udzieliły ogólnej odpowiedzi, iż mimo że inwestorzy nie korzystają z ochrony przewidzianej umowami intra-EU BIT (pozywają państwa przed sądami powszechnymi), powołują się na ich obowiązywanie w dyskusjach z organami danego kraju przy zaistnieniu sporu. Jeżeli musieliby aktywnie dochodzić swoich roszczeń, powołując się na umowy intra-EU BIT, wybraliby procedurę arbitrażu na podstawie umowy intra-EU BIT (szczególnie fundusze inwestycyjne lokujące aktywa w instrumenty udziałowe polskich przedsiębiorstw inwestujących w państwach członkowskich UE, dla których rozwiązanie umów mogłoby mieć bezpośredni wpływ na ocenę ryzyka związaną z inwestowaniem). Główną barierą w korzystaniu z arbitrażu są jego wysokie koszty. Prawo materialne w państwach członkowskich UE oraz na poziomie UE zawiera niezbędne standardy gwarantujące zagranicznym inwestorom równe i sprawiedliwe traktowanie, natomiast problemem jest egzekwowanie tego prawa. Wskazywano na czasochłonność procedur, brak profesjonalizmu i obiektywizmu w podejmowaniu decyzji przez właściwe organy. Zdaniem polskich inwestorów międzynarodowy arbitraż inwestycyjny pozwala prowadzić postępowanie w sposób odformalizowany, elastyczny i neutralny. Generalnie zdaniem samorządów gospodarczych i polskich przedsiębiorców dla ich bezpieczeństwa i ekspansji umowy intra-EU BIT są pożądane. Tym niemniej samorzady gospodarcze odnotowują stanowisko Komisji Europejskiej wobec umów intra-EU BIT i wszczęte przez nią postępowania.

Przedstawiciele jednego z samorządów gospodarczych wskazali, że inwestor polski w Republice Litewskiej napotyka na poważne problemy dotyczące nierównego traktowania przez władze tego państwa i bierze pod rozwagę możliwość skorzystania z arbitrażu inwestycyjnego. Zdaniem tego inwestora ochrona inwestorów na rynku

litewskim jest niewystarczająca i ani prawo litewskie ani regulacje UE, nie dają instrumentu równie skutecznego jak arbitraż inwestycyjny w oparciu o ww. Umowę. Inwestor uważa także, że wygaśnięcie ww. Umowy drastycznie pogorszyłoby ochronę inwestycji spółki w tym kraju. Sam fakt istnienia takiego narzędzia jak arbitraż inwestycyjny powstrzymuje władze lokalne przed ewentualnymi, dalej idącymi działaniami szkodzącymi interesom spółki. W przypadku wygaśnięcia tej Umowy inwestorowi pozostaną tylko środki prawne przewidziane w lokalnym prawie, które nie są skuteczne między innymi ze względu na przewlekłość postępowań sądowych i słabości lokalnego systemu ochrony prawnej.

Z informacji posiadanych przez Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii wynika, że zarówno polscy, jak i litewscy inwestorzy nie kierowali, na podstawie ww. Umowy, roszczeń do międzynarodowych trybunałów arbitrażowych przeciwko, odpowiednio, Republice Litewskiej i RP. Generalnie odnotowano tylko trzy przypadki skorzystania przez polskich inwestorów z ochrony przewidzianej umowami intra-EU BIT przed międzynarodowymi trybunałami arbitrażowymi (na podstawie umów intra-EU BIT z Rumunią – przed przystąpieniem Rumunii do UE, Słowacją i Cyprem). Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Prokuratorię Generalną RP na dwadzieścia sześć postępowań arbitrażowych, w których Prokuratoria Generalna RP od 2006 r. wykonywała lub wykonuje zastępstwo procesowe RP, szesnaście dotyczyło lub dotyczy sporów wniesionych przez inwestorów zagranicznych na podstawie umów intra-EU BIT (zawartych z Austrią, Francją, Niemcami, Cyprem, Holandią, Belgią i Luksemburgiem, Republiką Czeską, Wielką Brytanią). Mimo dużego odsetka wygrywanych spraw (w tym ugody) Polska ponosi wysokie koszty postępowań arbitrażowych: zaliczki na koszty postępowania (w tym wynagrodzenie arbitrów), opinie biegłych, zorganizowanie rozpraw, tłumaczenia, udział świadków oraz koszty zastępstwa procesowego. Zgodnie z informacjami byłego Ministerstwa Skarbu Państwa, RP w związku z postępowaniami arbitrażowymi poniosła od 2006 r. koszty w wysokości ok. 53 mln zł. Wypowiedzenie Umowy może więc potencjalnie istotnie zmniejszyć obciążenie państwa pod względem finansowym, ponieważ nie będzie zachodzić konieczność ponoszenia znaczących kosztów, o których mowa w zdaniu poprzedzającym.

Wypowiedzenie Umowy nie naruszy polskiego porządku prawnego i doprowadzi do usunięcia niezgodności Umowy z prawem UE po dziesięciu latach od daty wejścia

w życie wypowiedzenia Umowy.

4. Tryb wypowiedzenia Umowy

Wypowiadana Umowa ma rangę umowy międzypaństwowej. Wypowiadana Umowa jest traktowana w polskim porządku prawnym jako umowa ratyfikowana za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, stosownie do art. 241 ust. 1 ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 r. – Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 483, z późn. zm.). Dlatego też wypowiedzenie Umowy nastąpi również za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, tym bardziej że Umowa dotyczy wolności, praw i obowiązków obywatelskich (w zakresie wygaszania prawa do kierowania skargi do międzynarodowego arbitrażu inwestycyjnego), spraw uregulowanych w ustawie lub w których Konstytucja RP wymaga ustawy (zasady prowadzenia działalności gospodarczej, ochrona prawa własności, kwestia wyłączenia oraz odszkodowania w tym zakresie), a więc spraw, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 2 i 5 Konstytucji RP.

UMOWA

między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji,
sporządzona w Warszawie dnia 28 września 1992 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 28 września 1992 r. została sporządzona w Warszawie Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską
w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji

Rzeczpospolita Polska i Republika Litewska (zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”),

dążąc do rozszerzenia współpracy gospodarczej z wzajemną korzyścią dla obu Państw,

mając na celu stworzenie i utrzymanie korzystnych warunków do inwestowania przez inwestorów jednej Umawiającej się Strony na terytorium drugiej Umawiającej się Strony,

uznając potrzebę popierania i ochrony inwestycji zagranicznych w celu przyczyniania się do rozkwitu gospodarczego obydwu Państw,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

W rozumieniu niniejszej umowy:

1. Pojęcie „inwestor” oznacza w odniesieniu do każdej z Umawiających się Stron:

- a) osoby fizyczne posiadające obywatelstwo danej Umawiającej się Strony,
- b) osoby prawne, w szczególności spółki, korporacje, stowarzyszenia handlowe i inne organizacje utwo-

rzony lub zorganizowane należycie w inny sposób zgodnie z prawem tej Umawiającej się Strony, na której terytorium mają swoją siedzibę i prowadzą rzeczywistą działalność gospodarczą,

- c) osoby prawne utworzone zgodnie z prawem któregoś Państwa i znajdujące się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą obywateli tej Umawiającej się Strony lub przez inne osoby prawne mające swoją siedzibę oraz prowadzące rzeczywistą działalność gospodarczą na terytorium tej Umawiającej się Strony; rozumie się, iż kontrola wymaga istotnego udziału we własności.

2. Pojęcie „inwestycje” oznacza wszelkie mienie zainwestowane przez inwestora jednej Umawiającej się Strony, pod warunkiem że zostało ono zainwestowane zgodnie z ustawodawstwem i przepisami drugiej Umawiającej się Strony i obejmuje w szczególności, ale nie wyłącznie:

- a) własność ruchomości i nieruchomości, jak również wszelkie inne prawa rzeczowe, takie jak służebność, hipoteka, kupieckie prawo zatrzymania, zastaw,
- b) akcje, udziały lub wszelkie inne rodzaje udziałów w spółkach,
- c) roszczenia pieniężne lub roszczenia do innych świadczeń mających wartość ekonomiczną,
- d) prawa autorskie, prawa własności przemysłowej (takie jak patenty, wzory użytkowe, projekty i wzory przemysłowe, znaki handlowe lub usługowe, nazwy handlowe, oznaczenia pochodzenia), „know-how” i „goodwill”,
- e) prawa przyznane przez władze publiczne do prowadzenia działalności gospodarczej, w tym koncesje, na przykład na poszukiwanie, wydobywanie lub eksploatację zasobów naturalnych.

3. Zmiana formy inwestycji dopuszczona zgodnie z ustawodawstwem i przepisami Umawiającej się Strony, na której terytorium inwestycja została dokonana, nie zmienia jej charakteru jako inwestycji.

4. Jeżeli inwestycja została dokonana przez inwestora za pośrednictwem jednostki objętej definicją zawartą w ustępie 1 lit. c) niniejszego artykułu, w której posiada on udział kapitałowy, taki inwestor będzie korzystał z dobrodziejstw niniejszej umowy w granicach takiego pośredniego udziału kapitałowego, pod warunkiem jednak że te korzyści nie będą mu przysługiwały, jeżeli powoła się on na mechanizm regulowania sporów na podstawie innej umowy o ochronie inwestycji, zawartej przez Umawiającą się Stronę, na której terytorium została dokonana inwestycja.

5. Określenie „przychody” oznacza kwoty uzyskane z inwestycji, a w szczególności, choć nie wyłącznie, obejmuje zyski, odsetki, dochody z kapitału, dywidendy, należności licencyjne, honoraria lub inny bieżący dochód.

6. Określenie „terytorium” oznacza odpowiednio terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub terytorium Republiki Litewskiej, jak również te obszary morskie, w tym dno morskie i podglebie przyległe do obszaru poza morzem terytorialnym któregoś Państwa z powyższych terytoriów, nad którym odnośnie Państwo sprawuje zgodnie z prawem międzynarodowym suwerenne prawa w zakresie badania i wykorzystania zasobów naturalnych takich obszarów.

Artykuł 2

Popieranie i dopuszczanie inwestycji

1. Każda z Umawiających się Stron będzie popierać na swoim terytorium inwestycje inwestorów drugiej Umawiającej się Strony i dopuszczać takie inwestycje zgodnie ze swoim ustawodawstwem i przepisami.

2. Jeżeli Umawiająca się Strona dopuściła inwestycje na swoje terytorium, ta Strona przyzna zgodnie ze swoim ustawodawstwem i przepisami niezbędne zezwolenia dewizowe związane z taką inwestycją, z wykonaniem umów licencyjnych i umów o pomocy technicznej, handlowej lub administracyjnej. Każda z Umawiających się Stron będzie w razie potrzeby dokładać wszelkich starań w celu wydania niezbędnych zezwoleń na działalność doradców i innych wykwalifikowanych osób posiadających obywatelstwo zagraniczne.

Artykuł 3

Ochrona i traktowanie inwestycji

1. Każda z Umawiających się Stron będzie ochraniać na swoim terytorium inwestycje dokonane zgodnie z jej ustawodawstwem i przepisami przez inwestorów drugiej Umawiającej się Strony i nie będzie naruszać w sposób nieuzasadniony lub dyskryminacyjny prawa inwestora drugiej Umawiającej się Strony do zarządzania, utrzymania, wykonania, osiągnięcia korzyści, rozszerzania działalności, sprzedaży i w razie potrzeby likwidacji takich inwestycji.

2. Każda z Umawiających się Stron zapewni sprawiedliwe i równe traktowanie na swoim terytorium inwestycji inwestorów drugiej Umawiającej się Strony. Traktowanie to będzie nie mniej korzystne niż przyznane inwestycjom inwestorów jakiegokolwiek państwa trzeciego.

3. Klauzula najwyższego uprzywilejowania nie będzie miała zastosowania do przywilejów, które którakolwiek z Umawiających się Stron przyzna inwestorom państwa trzeciego ze względu na ich członkostwo lub przynależność do strefy wolnego handlu, unii celnej, wspólnego rynku lub organizacji wzajemnej pomocy gospodarczej lub jakiegokolwiek istniejącej albo przyszłej konwencji w sprawie podwójnego opodatkowania lub innych spraw podatkowych.

Artykuł 4

Wywłaszczenie i odszkodowanie

1. Żadna z Umawiających się Stron nie podejmie bezpośrednio lub pośrednio działań wywłaszczeniowych, nacjonalizacji lub innych działań o takim samym charakterze lub równoznacznym skutku w stosunku do inwestycji należących do inwestorów drugiej Umawiającej się Strony, chyba że działania te zostały podjęte w interesie publicznym i nie mają charakteru dyskryminacyjnego, a podjęte zostały zgodnie z właściwą procedurą prawną i za skutecznym i właściwym odszkodowaniem. Odszkodowanie takie będzie odpowiadać wartości rynkowej wywłaszczonej inwestycji, ustalonej według stanu przed wywłaszczeniem lub zanim decyzją o wywłaszczeniu stała się publicznie wiadoma, i będzie obejmować odsetki od daty wywłaszczenia i będzie podlegało wolnemu transferowi. Kwota odszkodowania ustalona zostanie w walucie wymiennej i będzie wypłacona bez zbędnej zwłoki osobie uprawnionej bez względu na jej miejsce pobytu czy zamieszkania, jeżeli Strony nie uzgodnią inaczej. Transfer „bez zbędnej zwłoki” uważany będzie wówczas, gdy będzie dokonany w przeciągu czasu wymaganego

normalnie dla wypełnienia formalności związanych z transferem. Okres ten zacznie biec w dniu, w którym został złożony wniosek, i nie może przekroczyć 3 miesięcy.

2. Inwestorzy jednej z Umawiających się Stron, których inwestycje poniosły straty z powodu wojny lub jakiegokolwiek innego konfliktu zbrojnego, rewolty, zamieszek, stanu wyjątkowego lub innych podobnych wydarzeń, które miały miejsce na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, będą mieli przyznane w zakresie przywrócenia, odszkodowania, kompensaty i innego uregulowania traktowanie nie mniej korzystne niż przyznane inwestorom jakiegokolwiek państwa trzeciego. Wynikające z tego płatności będą podlegały, jak daleko to możliwe, bezzwłocznemu transferowi.

3. Inwestorzy, o których mowa w artykule 1 ustęp 1 lit. c), nie mogą wysuwać roszczeń na podstawie ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu, jeżeli odszkodowanie zostało wypłacone zgodnie z podobnym postanowieniem innej umowy o ochronie inwestycji, zawartej przez Umawiającą się Stronę, na której terytorium inwestycja została dokonana.

Artykuł 5

Transfer

1. Każda z Umawiających się Stron, na której terytorium dokonane zostały inwestycje przez inwestorów drugiej Umawiającej się Strony, przyzna tym inwestorom swobodny transfer płatności związanych z tymi inwestycjami, a w szczególności:

- a) kapitału, kwot dodatkowych niezbędnych do utrzymania lub rozszerzenia inwestycji,
- b) zysków, odsetek, dywidend i innych bieżących przychodów,
- c) spłaty pożyczek, prawidłowo zaciągniętych, udokumentowanych i związanych z konkretną inwestycją,
- d) należności licencyjnych i honorariów,
- e) kwot pochodzących z całkowitej lub częściowej likwidacji inwestycji,
- f) kwot z tytułu odszkodowań na mocy artykułu 4,
- g) zarobków obywateli jednej Umawiającej się Strony dopuszczonych do pracy w związku z inwestycją na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

2. Transfery będą dokonywane bez zwłoki w walucie wymiennej według oficjalnego kursu stosowanego w dniu transferu i zgodnie z procedurą przewidzianą w ustawodawstwie Umawiającej się Strony, na której terytorium została dokonana inwestycja, nie prowadzącą do odmowy, zawieszenia lub zmiany istoty transferu.

3. Umawiające się Strony zobowiązują się przyznać transferom, o których mowa w ustępach 1 i 2 niniejszego artykułu, traktowanie nie mniej korzystne niż przyznane transferom pochodzącym z inwestycji dokonywanych przez inwestorów któregośkolwiek państwa trzeciego.

Artykuł 6

Subrogacja

1. Jeżeli Umawiająca się Strona lub jakakolwiek jej agencja dokona płatności któremukolwiek z jej inwestorów w ramach gwarancji lub ubezpieczenia zawartego w związku z inwestycją, druga Umawiająca się Strona uzna przejęcie przez pierwszą Umawiającą się Stronę lub jej agencję wszelkich praw lub roszczeń przysługujących inwestorowi.

Umawiająca się Strona lub jakakolwiek jej agencja, która przejęła prawa inwestora, jest uprawniona do tych samych praw, jakie posiada inwestor, i do dochodzenia takich praw w tym samym zakresie, z zastrzeżeniem zobowiązań inwestora związanych z ubezpieczoną w ten sposób inwestycją.

2. W przypadku subrogacji określonej w ustępie 1 niniejszego artykułu inwestor nie będzie wysuwał roszczeń, jeżeli nie będzie do tego upoważniony przez Umawiającą się Stronę lub jakakolwiek jej agencję.

Artykuł 7

Spory między Umawiającą się Stroną a inwestorem drugiej Umawiającej się Strony

1. Spory między Umawiającą się Stroną a inwestorem drugiej Umawiającej się Strony będą sformułowane przez inwestora wobec Umawiającej się Strony przyjmującej inwestycje w formie pisemnej, z podaniem szczegółowych informacji.

Strony będą starały się rozstrzygnąć takie spory w miarę możliwości w drodze polubownej.

2. Jeżeli takie spory nie mogą być rozstrzygnięte w ten sposób w ciągu sześciu miesięcy od daty pisemnej notyfikacji, o której mowa w ustępie 1, spór będzie przedłożony, zależnie od wyboru przez inwestora:

- trybunałowi arbitrażowemu zgodnie z Regulaminem procedury Instytutu Arbitrażowego Izby Handlowej w Sztokholmie,
- trybunałowi arbitrażowemu Międzynarodowej Izby Handlowej w Paryżu,
- trybunałowi arbitrażowemu ad hoc utworzonemu zgodnie z Regulaminem procedury Komisji Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Międzynarodowego Prawa Handlowego,
- Międzynarodowemu Centrum Rozstrzygania Sporów Inwestycyjnych (ICSID) utworzonemu na mocy Konwencji w sprawie rozstrzygania sporów inwestycyjnych między państwami a obywatelami innych państw, jeżeli obie Umawiające się Strony będą sygnatariuszami tej konwencji.

3. Orzeczenie arbitrażowe będzie oparte na:

- postanowieniach niniejszej umowy;
- prawie krajowym Umawiającej się Strony, na której terytorium inwestycja została dokonana, w tym na normach prawa kolizyjnego,
- normach i powszechnie przyjętych zasadach prawa międzynarodowego.

4. Orzeczenia arbitrażowe będą ostateczne i wiążące dla stron sporu. Każda Umawiająca się Strona zobowiązuje się wykonać orzeczenie zgodnie z jej prawem wewnętrznym.

Artykuł 8

Spory między Umawiającymi się Stronami

1. Spory między Umawiającymi się Stronami dotyczące interpretacji i stosowania postanowień niniejszej umowy będą rozstrzygane w drodze dyplomatycznej.

2. Jeżeli obie Umawiające się Strony nie osiągną porozumienia w ciągu sześciu miesięcy od powstania sporu, spór zostanie na żądanie którejkolwiek Umawiającej się Strony przedłożony trybunałowi arbitrażowemu w składzie trzech

członków. Każda Umawiająca się Strona wyznaczy jednego arbitra, a wybrani arbitrzy dokonają nominacji przewodniczącego, który będzie obywatelem państwa trzeciego utrzymującego stosunki dyplomatyczne z obydwoma Umawiającymi się Stronami.

3. Jeżeli jedna z Umawiających się Stron nie dokona wyboru swojego arbitra i nie przystanie na zaproszenie drugiej Umawiającej się Strony do dokonania takiego wyboru w ciągu dwóch miesięcy, arbiter zostanie wyznaczony na żądanie tej Umawiającej się Strony przez Przewodniczącego Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości.

4. Jeżeli obaj arbitrzy nie mogą osiągnąć porozumienia co do wyboru przewodniczącego w ciągu dwóch miesięcy od ich wyznaczenia, zostanie on wyznaczony na żądanie którejkolwiek z Umawiających się Stron przez Przewodniczącego Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości.

5. Jeżeli w wypadkach określonych w ustępach 3 i 4 niniejszego artykułu Przewodniczący Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości nie może wypełnić wymienionej funkcji lub jeżeli jest obywatelem jednej z Umawiających się Stron, wyznaczenia dokona Wiceprzewodniczący, a jeżeli on nie może lub jest obywatelem jednej z Umawiających się Stron, wyznaczenia dokona najstarszy rangą sędzia Trybunału, który nie jest obywatelem żadnej z Umawiających się Stron.

6. Nie naruszając innych uzgodnień między Umawiającymi się Stronami, Trybunał ustali swój tryb postępowania. Trybunał orzeka większością głosów.

7. Orzeczenia Trybunału są ostateczne i wiążące dla każdej z Umawiających się Stron.

8. Każda z Umawiających się Stron ponosi koszty własnego członka trybunału oraz swojego udziału w postępowaniu arbitrażowym; koszty przewodniczącego i pozostałe koszty pokrywają w równych częściach Umawiające się Strony. Trybunał może jednak w swoim orzeczeniu ustalić większy udział w kosztach jednej z Umawiających się Stron i orzeczenie takie będzie wiążące dla obydwu Umawiających się Stron.

Artykuł 9

Klauzula korzystniejszego traktowania

Jeżeli prawo wewnętrzne Umawiającej się Strony lub istniejące albo przyszłe zobowiązania powstałe między Umawiającymi się Stronami zgodnie z prawem międzynarodowym zawierają dodatkowe regulacje, które ogólnie lub szczegółowo przewidują w odniesieniu do inwestycji dokonanych przez inwestorów drugiej Umawiającej się Strony traktowanie bardziej korzystne od przewidzianego w niniejszej umowie, to takie regulacje w zakresie, w jakim są korzystniejsze, będą miały pierwszeństwo przed niniejszą umową.

Artykuł 10

Konsultacje i wymiana informacji

Na wniosek jednej Umawiającej się Strony druga Umawiająca się Strona zgodzi się niezwłocznie na konsultacje w sprawie interpretacji lub stosowania niniejszej umowy.

Na wniosek jednej Umawiającej się Strony dokonywać się będzie wymiany informacji o wpływie, jaki mogą mieć ustawy, przepisy, decyzje, praktyki i postępowanie administracyjne lub polityka drugiej Umawiającej się Strony na inwestycje objęte niniejszą umową.

Artykuł 11

Zakres obowiązywania

Niniejsza umowa ma zastosowanie do inwestycji dokonanych przez inwestorów jednej Umawiającej się Strony na terytorium drugiej Umawiającej się Strony po dniu 29 grudnia 1990 r. i dopuszczonych zgodnie z ustawodawstwem każdej z Umawiających się Stron.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsza umowa wchodzi w życie w dniu późniejszej noty, którą jedna Umawiająca się Strona zawiadomi drugą Umawiającą się Stronę, że zostały spełnione jej wewnętrzne wymogi prawne dla wejścia w życie niniejszej umowy.

Artykuł 13

Czas obowiązywania i wypowiedzenie

1. Niniejsza umowa pozostaje w mocy przez okres 10 lat i będzie obowiązywać przez dalszy podobny okres lub okresy, jeżeli jedna z Umawiających się Stron nie zawiadomi drugiej Umawiającej się Strony w terminie 12 miesięcy przed wygaśnięciem pierwotnego lub każdego następnego okresu o jej intencji wypowiedzenia umowy. Zawiadomienie o wypowiedzeniu uprawomocnia się po roku od daty jego otrzymania przez drugą Umawiającą się Stronę.

2. W odniesieniu do inwestycji dokonanych przed datą wejścia w życie zawiadomienia o wypowiedzeniu niniejszej umowy postanowienia niniejszej umowy pozostaną w mocy przez okres dalszych 10 lat od daty wejścia w życie wypowiedzenia niniejszej umowy.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie uprawomocnieni, w imieniu ich odnośnych Rządów podpisali niniejszą umowę.

Sporządzono w Warszawie dnia 28 września 1992 r. w dwóch egzemplarzach w językach polskim, litewskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności tekst angielski będzie rozstrzygający.

W imieniu Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej
H. Suchocka

W imieniu Rządu
Republiki Litewskiej
A. Abišala

Po zaznajomieniu się z powyższą umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 27 lipca 1993 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

L.S.

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*

Agreement

between

the Republic of Poland

and

the Republic of Lithuania

on the Reciprocal Promotion and Protection of Investments

Preamble

The Republic of Poland and the Republic of Lithuania,
thereinafter referred to as the Contracting Parties,

Desiring to intensify economic cooperation to the mutual
benefit of both States,

Intending to create and maintain favourable conditions for
investments by investors of one Contracting Party in the territory of
the other Contracting Party,

Recognizing the need to promote and protect foreign
investments with the aim to foster the economic prosperity of both
Contracting Parties,

Have agreed as follows:

Article 1

Definitions

For the purpose of this Agreement:

(1) The term "investor" refers with regard to either Contracting Party to:

(a) natural persons having the nationality of the Contracting Party;

(b) legal entities, including companies, corporations, business associations and other organizations, which are constituted or otherwise duly organized under the law of that Contracting Party and have their seat, together with real economic activities, in territory of that same Contracting Party;

(c) legal entities established under the law of any country which are, directly or indirectly, controlled by nationals of that Contracting Party or by legal entities having their seat, together with real economic activities in the territory of that Contracting Party; it being understood that control requires substantial part in the ownership.

(2) The term "investment" means any kind of asset invested by an investor of one Contracting Party, provided that they have been made in accordance with the laws and regulations of the other Contracting Party and shall include in particular though not exclusively:

a) movable and immovable property as well as any other rights in rem, such as servitudes, mortgages, liens, pledges;

b) shares, parts or any other kinds of participation in companies;

c) claim to money or to any performance having an economic value;

d) copyrights, industrial property rights (such as patents, utility models, industrial designs or models, trade or service marks, trade names, indications of origin), know-how and goodwill;

e) rights granted by a public authority to carry out an economic activity, including concessions, for example, to search for, extract or exploit natural resources;

(3) Any change in the form of an investment, admitted in accordance with laws and regulations of the Contracting Party in whose territory the investment was made, does not affect its character as an investment.

(4) If the investment is made by an investor through an entity covered by paragraph 1 letter (c) of this Article, in which he holds an equity participation, such investor shall enjoy the benefits of this Agreement to the extent of such indirect equity participation, provided, however, that such an investor shall not enjoy the benefits of this Agreement if the investor invokes the dispute settlement mechanism under another foreign investment protection agreement concluded by the Contracting Party in whose territory the investment is made.

(5) The term "returns" means all amounts yielded by an investment and in particular, though not exclusively, profits, interest, capital gains, dividends, royalties, fees or other current income.

(6) The term "territory" means the territory of the Republic of Poland or the territory of The Republic of Lithuania respectively as well as those maritime areas, including the seabed and subsoil adjacent to the outer limit of the territorial sea of either of the above territories, over which the Contracting Party concerned exercises, in accordance with international law, sovereign rights for the purpose of exploration and exploitation of natural resources of such areas.

Article 2

Promotion and Admission of investments

(1) Each Contracting Party shall promote in its territory investments by investors of the other Contracting Party and admit such investments in accordance with its laws and regulations.

(2) When a Contracting Party shall have admitted an investment in its territory, it shall grant in accordance with its laws and regulations the necessary permits in connection with such an investment and with the carrying out of licensing agreements and contracts for technical, commercial or administrative assistance. Each Contracting Party shall, whenever needed, endeavour to issue the necessary authorizations concerning the activities of consultants and other qualified persons of foreign nationality,

Article 3

Protection and Treatment of Investments

(1) Each Contracting Party shall protect within its territory investments made in accordance with its laws and regulations by investors of the other Contracting Party and shall not impair by unreasonable or discriminatory measures the management, maintenance, use, enjoyment, extension, sale and should it so happen, liquidation of such investments.

(2) Each Contracting Party shall ensure fair and equitable treatment within its territory of the investments of the investors of the other Contracting Party. This treatment shall not be less favorable than that accorded to investments of investors of any third State.

(3) The treatment of the most favoured nation shall not apply to privileges which either Contracting Party accords to investors of a third State because of its membership in or association with a free

trade area, customs union, common market or organization for mutual economic assistance or to an existing or future convention on the avoidance of double taxation or an convention on other fiscal matters.

Article 4

Expropriation and Compensation

(1) Neither of the Contracting Parties shall take, either directly or indirectly, measures of expropriation, nationalization or any other measure having the same nature or an equivalent effect against investments belonging to investors of the other Contracting Party, unless the measures are taken in the public interest, on a non-discriminatory basis and under due process of law and provided that provisions be made for effective and adequate compensation. Such compensation shall amount to the market value of the expropriated investment immediately before the expropriation or before the impending expropriation became public knowledge, shall include interest from the date of expropriation and be freely transferable.

The amount of compensation shall be settled in the convertible currency and paid without undue delay to the person entitled there to without regard to its residence or domicile unless otherwise agreed between the Parties. A transfer shall be deemed to be made "without undue delay" if effected within such period as is normally required for the completion of transfer formalities. The said period shall commence on the day on which the relevant request has been submitted and may not exceed three months.

(2) Investors of either Contracting Party who suffer losses of their investments in the territory of the other Contracting Party due to war or other armed conflict, a state of national emergency, revolt, insurrection or riot shall be accorded, with respect to restitution, indemnification, compensation or that accorded to investors of any third State. Resulting payments shall, whenever possible, be transferable without delay.

(3) Investors referred to in Article 1, paragraph (1), letter c) may not raise a claim passed on paragraph (1) or (2) of this Article if compensation has been paid pursuant to a similar provision in another Investment Protection Agreement concluded by the Contracting Party in the territory of which the investment has been made.

Article 5

Transfer

(1) Each Contracting Party in whose territory investments have been made by investors of the other Contracting Party shall grant those investments the free transfer of the payments in freely convertible currency relating to these investments, particularly of:

a) the capital and additional sums necessary for the maintenance and development of the investment;

b) gains, profits, interests, dividends and other current income;

c) funds in repayment of loans regularly contracted and documented and directly related to a specific investment;

d) royalties and fees;

e) the proceeds from a total or partial liquidation of an investment;

f) compensations provided for in Article 4;

g) the earnings of nationals of one Contracting Party who are allowed to work in connection with an investment in the territory of the other.

(2) Transfers in freely convertible currency shall be effected without delay in the normal applicable exchange rate at the date of the

transfer, in accordance with the procedures established by the Contracting Party in whose territory the investment was made, which shall not imply a rejection, a suspension or denaturalization of such transfer.

(3) The Contracting Parties undertake to accord to transfers referred to in paragraph (1) and (2) of this Article a treatment no less favourable that accorded to transfers originating from investments made by investors of any third State.

Article 6

Subrogation

(1) If a Contracting Party or any agency thereof makes a payment to any of its investors under a guarantee or insurance it has contracted in respect of an investment, the other Contracting Party shall recognize the validity of the subrogation in favour of the former Contracting Party or agency thereof to any right or title held by the investor.

The Contracting Party or any agency thereof which is subrogated in the rights of an investor shall be entitled to the same rights as those of the investor and to the extent that they exercise such rights they shall do so subject to the obligations of the investor pertaining to such insured investment.

(2) In the case of subrogation as defined in paragraph (1) above, the investor shall not pursue a claim unless authorized to do so by the Contracting Party or any agency thereof.

Article 7

Disputes between One Contracting Party and an Investor of the Other Contracting Party

(1) Disputes between one of the Parties and an investor of the other Party shall be notified in writing, including a detailed information, by the investor to the host Contracting Party of the investment. As far as possible the Parties shall endeavour to settle these differences by means of a friendly agreement.

(2) If these disputes cannot be settled in this way within six months from the date of the written notification mentioned in paragraph (1) the conflict shall be submitted, at the choice of the investor to:

- a court of arbitration in accordance with the Rules of Procedure of the Arbitration Institute of the Stockholm Chamber of Commerce;

- the court of arbitration of the Paris International Chamber of Commerce;

- the ad hoc court of arbitration established under the Arbitration Rules of Procedure of the United Nations Commission for International Trade Law;

- the International Center for Settlement of Investment Disputes (ICSID) set up by the "Convention on Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of other States", in case both Contracting Parties have become signatories of this Convention.

(3) The arbitration award shall be based on:

- the provisions of this Agreement;

- the national law of the Contracting Party in whose territory the investment was made, including the rules relative to conflicts of laws;

- the rules and the universally accepted principles of international law.

(4) The arbitration decisions shall be final and binding for the Parties in conflict. Each Contracting Party undertakes to execute the decisions in accordance with its national law.

Article 8

Disputes between Contracting Parties

(1) Disputes between Contracting Parties regarding the interpretation and application of the provisions of this Agreement shall be settled through diplomatic channels.

(2) If both Contracting Parties cannot reach an agreement within six months after the beginning of the dispute between themselves, the latter shall, upon request of either Contracting Party, be submitted to an arbitration tribunal of three members.

Each Contracting Party shall appoint arbitrator and these two arbitrators shall nominate a chairman who shall be a national of a third State, which maintains diplomatic relations with both Contracting Parties.

(3) If one of the Contracting Parties has not appointed its arbitrator and has not followed the invitation of the other Contracting Party to make that appointment within two months, the arbitrator shall be appointed upon the request of that Contracting Party by the President of the International Court of Justice.

(4) If both arbitrators cannot reach an agreement about the choice of the chairman within two months after their appointment, the latter

shall be appointed upon the request of either Contracting Party by the President of the International Court of Justice.

(5) If, in the case specified under paragraphs (3) and (4) of this Article, the President of International Court of Justice is prevented from carrying out the said function or if he is a national of either Contracting Party, the appointment shall be made by the Vice-President, and if the latter is prevented or if he is national of either Contracting Party, the appointment shall be made by the most senior Judge of the Court who is not a national of either Contracting Party.

(6) Subject to other provisions made by the Contracting Parties, the tribunal shall determine its procedure. The tribunal shall reach its decisions by a majority of votes.

(7) The decisions of the tribunal are final binding for each Contracting Party.

(8) Each Contracting Party shall bear the costs of its own member of the tribunal and of its representation in the arbitration proceedings; the costs of the chairman and remaining costs shall be borne in equal parts by the Contracting Parties. The tribunal may, however, decide that a higher proportion of costs shall be borne by one of the two Contracting Parties and this award shall be binding on both Contracting Parties.

Article 9

More Favourable Provisions

If the domestic law of either Contracting Party or obligations under international law existing at present or established hereafter between the Contracting Party in general or specific entitling investments by investors of the other Contracting Party to a treatment more favourable than is provided for by this Agreement,

such regulation shall to the extent that it is more favourable prevail over this Agreement.

Article 10

Consultations and Exchange of Information

Upon request by either Contracting Party, the other Contracting Party shall agree promptly to consultations on the interpretation or application of this Agreement. Upon request by either Contracting Party, information shall be exchanged on the impact that the laws, regulations, decisions, administrative practices or procedures or policies of other Contracting Party may have on investments covered by this Agreement.

Article 11

Application

This Agreement shall also apply to investments made by investors of either Contracting Party in the territory of the other Contracting Party after December 29, 1990 and accepted in accordance with the respective legislation of either Contracting Party.

Article 12

Entry into Force

This Agreement shall enter into force on the latter date on which either Contracting Party notifies the other that its internal legal requirements for the entry into force of this Agreement have been fulfilled.

Article 13

Duration and Termination

(1) This Agreement shall remain in force for a period of ten (10) years and shall continue in force thereafter for similar period or period unless, one year before the expiry of the initial or any subsequent period, either Contracting Party notifies the other Contracting Party of its intention to terminate the Agreement. The notice of termination shall become effective one year after it has been received by the other Contracting Party.

(2) In respect of investments made prior to the date when the notice of termination of this Agreement become effective, the provisions of this Agreement shall continue to be effective for a period ten years from the date of termination of this Agreement.

In witness whereof the undersigned duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Agreement.

28 September

Done at Warsaw....., on this .....1992, in two copies in Polish, Lithuanian and English languages, all text being equally authentic. In case of divergency the English text shall prevail.

For the Government
of the Republic of Poland

H. Suchocka

For the Government
of the Republic of Lithuania

A. -

LENKIJOS RESPUBLIKOS

IR

LIETUVOS RESPUBLIKOS

SUTARTIS

dėl investicijų skatinimo ir abipusės apsaugos

Preambulė

Lenkijos Respublika ir Lietuvos Respublika, toliau vadinamos Susitariančiosiomis šalimis,
siekdamos sustiprinti bendradarbiavimą ekonomikos srityje bendram abiejų valstybių labui,
norėdamos sudaryti ir palaikyti palankias sąlygas vienos Susitariančiosios šalies investorių investicijoms kitos Susitariančiosios šalies teritorijoje,
suprasdamos, jog būtina skatinti ir apsaugoti užsienio investicijas, siekiant abiejų Susitariančiųjų šalių ekonomikos klestėjimo,
susitarė:

I straipsnis

Sąvokos

Šioje Sutartyje:

1. Sąvoka "investitorius" kiekvienos Susitariančiosios šalies atžvilgiu reiškia:

- a) fizinius asmenis, turinčius Susitariančiosios šalies pilietybę;
- b) juridinius asmenis, įskaitant kompanijas, korporacijas, biznio asociacijas ir kitas organizacijas, įsteigtas pagal tos Susitariančiosios šalies įstatymus, turinčias savo buveinę ir užsiimančias ekonomine veikla tos Susitariančiosios šalies teritorijoje;
- c) juridinius asmenis, įsteigtus pagal bet kurios šalies įstatymus ir tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuojamus tos Susitariančiosios šalies piliečių arba juridinių asmenų, turinčių savo buveinę ir užsiimančių realia ekonomine veikla tos Susitariančiosios šalies teritorijoje; tai reiškia, kad ta kontrolė yra galima, turint esminę nuosavybės dalį.

2. Terminas "investicija" reiškia bet kokią turta, kurį investuoja Susitariančiosios šalies investitorius, su sąlyga, jei tai buvo padaryta pagal kitos Susitariančiosios šalies įstatymus ir tvarką, ir apima:

- a) kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą, taip pat kitas teises in rem, kaip servitutus, ipotekas, turto sulaikymus, užstatus;
- b) akcijas, dalininko teises ar kitokį dalyvavimą kompanijose;
- c) pinigines pretenzijas arba pretenzijas į bet kokią ekonominę vertę turinčią veiklą;
- d) autorines teises, pramoninės nuosavybės teises (patentus, naudingus modelius, pramoninius pavyzdžius ar modelius, prekių ar paslaugų ženklus, prekybinius pavadinimus, kilmės ženklus), know-how, goodwill;
- e) valstybinio organo suteiktas teises ekonominei veiklai vykdyti, įskaitant koncesijas, pavyzdžiui, gamtos turtų žvalgymui, gavybai ir jų panaudojimui.

3. Bet koks investicijos pakeitimas neturi įtakos investicijai kaip tokiai su sąlyga, kad tas pakeitimas neprieštarauja Susitariančiosios šalies, kurios teritorijoje ta investicija atlikta, įstatymams.

4. Jei investicija yra atlikta per ūkinį vienetą, kuris paminėtas šio Straipsnio paragrafo (1) punkte (c) ir kurio dalininkas investitorius yra, tai investitorius naudojasi šios Sutarties teikiamomis teisėmis pagal jo turimos dalies dydį. Tačiau toks investitorius negali naudotis šios Sutarties teikiamomis teisėmis, jeigu jis pateikia ieškinį dėl ginčo sureguliuavimo pagal kitą tarptautinę investicijų apsaugos sutartį, kurią yra sudariusi Susitariančioji šalis, kurios teritorijoje investicija atlikta.

5. Terminas "pajamos" reiškia visas iš investicijų gautas sumas, tokias, kaip pelną, palūkanas, kapitalo padidėjimą, dividendus, atlyginimus už naudojimąsi nuosavybe, mokesčius ir kitas einamąsias įplaukas.

6. Terminas "teritorija" atitinkamai reiškia Lenkijos Respublikos arba Lietuvos Respublikos teritoriją, taip pat kiekvienos iš teritorijų tuos besiribojančius jūros plotus, įskaitant jūros dugną ir podirvį, kur Susitariančiosios šalys pagal tarptautinę teisę gali naudotis suvereniomis teisėmis ir jurisdikcija, tyrinėdamos ir eksploatuodamos tų plotų gamtos turtus.

2 straipsnis

Investicijų skatinimas ir leidimas investuoti

1. Kiekviena Susitariančioji šalis savo teritorijoje skatina kitos Susitariančiosios šalies investicijas ir leidžia investuoti pagal savo įstatymus ir tvarką.

2. Jeigu Susitariančioji šalis sutinka, kad jos teritorijoje būtų padaryta investicija, ji pagal savo įstatymus ir tvarką turi suteikti šiai investicijai visus reikalingus leidimus, įgalinančius vykdyti licencines sutartis ir kontraktus dėl techninės, komercinės ir administracinės pagalbos. Kiekviena Susitariančioji šalis, prireikus, turi stengtis suteikti reikalingus įgaliojimus, susijusius su konsultantų ar kitų kvalifikuotų užsienio asmenų veikla.

3 straipsnis

Investicijų apsauga ir traktavimas

1. Kiekviena Susitariančioji šalis savo teritorijoje turi apsaugoti kitos Susitariančiosios šalies investicijų investicijas, padarytas pagal jos įstatymus ir tvarką, ir netrukdyti nepagrįstomis arba šališkomis priemonėmis jų valdyti, išlaikyti, panaudoti, naudotis jomis, plėsti, parduoti, ir jei prireiktų, jas panaikinti.

2. Kiekviena Susitariančioji šalis užtikrina savo teritorijoje sąžiningą ir teisingą kitos Susitariančiosios šalies investicijų investicijų traktavimą. Šis traktavimas, kurį Susitariančioji šalis taiko savo teritorijoje kitos Susitariančiosios šalies investicijoms ir veiklai, susijusiai su jomis, yra nemažiau palankus negu tas, kuris taikomas bet kurios trečiosios šalies investicijų investicijoms.

3. Tačiau didžiausio palankumo statusas netaikomas lengvatoms, kurias viena iš Susitariančiųjų šalių teikia trečiosios šalies investicijoms dėl jos dalyvavimo ar prisijungimo prie laisvosios prekybos zonos, muitų sąjungos, bendrosios rinkos ar bet kokios kitos abipusei ekonominei pagalbai skirtos organizacijos, ar pagal jau esančias arba būsimas sutartis dėl dvigubo apmokestinimo panaikinimo ar kitų finansinių klausimų.

4 straipsnis

Investicijų nusavinimas ir kompensacija už jas

1. Nė viena Susitariančioji šalis negali nusavinti investicijų, nacionalizuoti jų ir taikyti bet kokias kitas priemones, kuriomis siekiama tiesiogiai ar netiesiogiai nusavinti kitos Susitariančiosios šalies investicijoms priklausančias investicijas, išskyrus tuos atvejus, kai tai daroma visuomenės labai nediskriminaciniu pagrindu, įstatymų nustatyta tvarka ir su sąlyga, kad bus susitarta dėl efektyvios ir atitinkamos kompensacijos. Kompensacijos suma turi atitikti nusavintų investicijų rinkos vertę prieš pat nusavinimą arba prieš viešai ją paskelbiant. Ją turi įeiti palūkanos nuo nusavinimo dienos. Ji turi būti laisvai pervedama.

Kompensacijos suma nedelsiant sumokama konvertuojama valiuta tam asmeniui, kuriam priklauso ją gauti, nepaisant jo gyvenamosios vietos ar buveinės, jeigu Šalys nesusitarė kitaip. Pavedimas yra laikomas neuždelstu, jei jis užima ne daugiau laiko, negu jo reikia

pavedimo formalumams atlikti. Minėto laiko tarpo pradžia yra atitinkamo pareiškimo įteikimo data. Laikotarpis negali būti ilgesnis negu trys mėnesiai.

2. Bet kurios Susitariančiosios šalies investitoriai, kurių investicijos patiria nuostolius kitos Susitariančiosios šalies teritorijoje dėl karo ar kokio nors kito ginkluoto konflikto, dėl ypatingosios padėties šalyje, maišto naudojasi nemažiau palankiu nuostolių atlyginimo režimu, negu tas, kurį ji teikia trečiosios šalies investitorių investicijoms. Jei įmanoma, nuostoliai turi būti padengiami be nepateisinamo vilkinimo.

3. Investitoriai, apie kuriuos kalbama Straipsnio (1) paragrafo (1) punkte (c), gali nekelti pretenzijų, pagal šio Straipsnio paragrafus (1) ir (2), jeigu kompensacija buvo išmokėta pagal kitos investicijų apsaugos sutarties, sudarytos Susitariančiosios šalies, kurios teritorijoje buvo atlikta investicija, vienodas sąlygas.

5 straipsnis

Pavedimai

1. Kiekviena Susitariančioji šalis, kurios teritorijoje investavo kitos Susitariančiosios šalies investitoriai, leidžia jiems laisvai pervedti su šiomis investicijomis susijusius mokėjimus, laisvai konvertuojama valiuta, ypač:

a) kapitalą ir papildomas sumas, būtinas investicijų išlaikymui ir plėtimui;

b) pajamas, pelną, palūkanas, dividendus ir kitas einamąsias pajamas;

c) lėšas, skirtas reguliariai gaunamoms ir dokumentariai įformintoms, su tam tikra investicija tiesiogiai susijusioms paskoloms apmokėti;

d) atlyginimus už naudojimąsi nuosavybe ir rinkliavas;

e) įplaukas, gautas visiškai arba dalinai panaikinus investicijas;

f) kompensaciją pagal 4 Straipsnio sąlygas;

g) vienos Susitariančiosios šalies piliečių, kuriems buvo suteikta teisė dirbti su investicija kitos Susitariančiosios šalies teritorijoje, uždarbius.

2. Pervedimai laisvai konvertuojama valiuta turi būti atliekami neatidėliojant pagal pervedimo dieną taikomą valiutos keitimo kursą ir pagal Susitariančiosios šalies, kurios teritorijoje buvo atlikta investicija, nustatytą tvarką. Tai reiškia, kad tokie pervedimai negali būti atmetami, sustabdomi arba panaikinami.
3. Susitariančiosios šalys įsipareigoja šio Straipsnio 1 ir 2 paragrafuose nurodytiems pervedimams taikyti nemažiau palankų režimą, negu tas, kuris yra taikomas bet kurios trečiosios šalies investitorių pervedimams.

6 straipsnis

Teisių perdavimas

1. Jei Susitariančioji šalis arba atitinkama jos oficiali įstaiga sumoka savo investitoriams pagal garantiją arba draudimą, sudarytą investicijos pagrindu, kita Susitariančioji šalis turi pripažinti teisių perdavimo galiojimą.

Susitariančiajai šaliai arba bet kokiai jos oficialiai įstaigai, kuriai perduodamos investitoriaus teisės, turi būti suteiktos tokios pačios teisės ir ji įgyja tokius pačius įsipareigojimus apdraustosios investicijos pagrindu, kaip ir pats investitorius.

2. Paragrafe (1) apibrėžtu teisės perdavimo atveju investitorius negali reikšti pretenzijų, nebent Susitariančioji šalis arba kita jos atitinkama oficiali įstaiga įpareigos jį tai padaryti.

7 straipsnis

Ginčai tarp vienos Susitariančiosios šalies ir kitos Susitariančiosios šalies investitorių

1. Kilus ginčams dėl investicijų tarp vienos iš Susitariančiųjų šalių ir kitos Susitariančiosios šalies investitoriaus, pastarasis apie jį nedelsiant turi pranešti raštu investiciją priėmusiai Susitariančiajai šaliai, pateikdamas detalią informaciją. Jeigu įmanoma, nesutarimus reikia stengtis spręsti suinteresuotųjų Šalių draugišku susitarimu.
2. Jei tokie nesutarimai negali būti išspręsti draugišku susitarimu per šešis mėnesius nuo raštiško pranešimo padavimo datos, kaip nurodyta paragrafe (1), pagal investitoriaus pasirinkimą ginčas turi būti pateiktas į:
  - arbitražinį teismą pagal Stokholmo prekybos rūmų arbitražo instituto reglamentą;

- Paryžiaus tarptautinių prekybos rūmų arbitražinį teismą;
- į ad hoc arbitražinį teismą, sudarytą pagal Jungtinių Tautų Tarptautinės prekybos teisės komisijos arbitražo reglamentą;
- Tarptautinį Investicinių ginčų sprendimo centrą (ICSID), sudarytą pagal "Investicinių ginčų tarp valstybių ir kitų valstybių piliečių sprendimo konvenciją", jei abi Susitariančiosios šalys yra pasirašiusios šią Konvenciją.

3. Arbitražas turi remtis:

- šios Sutarties sąlygomis;
- Susitariančiosios šalies, kurios teritorijoje buvo atlikta investicija, įstatymais, atsižvelgiant į taisykles dėl įstatymų prieštaravimų;
- visuotinai priimtais tarptautinės teisės principais ir taisyklėmis.

4. Arbitražo sprendimas yra galutinis ir privalomas abiem ginčo šalims. Kiekviena Susitariančioji šalis įsipareigoja vykdyti sprendimą pagal savo įstatymus.

8 straipsnis

Ginčai tarp Susitariančiųjų šalių

1. Ginčai tarp Susitariančiųjų šalių dėl šios Sutarties sąlygų interpretavimo ir taikymo yra sprendžiami diplomatiniais kanalais.

2. Jeigu abi Susitariančiosios šalys per šešis mėnesius nuo ginčo pradžios nesusitaria, tai bet kuri Susitariančioji šalis pateikia šį ginčą trečiųjų teismui.

Kiekviena Susitariančioji šalis paskiria arbitrą, o šie du paskiria pirmininką, kuris turi būti trečiosios šalies, palaikančios diplomatinius santykius su abiem Susitariančiosiomis šalimis, pilietis.

3. Jei kuri nors iš Susitariančiųjų šalių nepaskiria savo arbitro ir nepaklūsta kitos Susitariančiosios šalies kvietimui tai padaryti per du mėnesius, tai tos Susitariančiosios šalies prašymu arbitrą paskiria Tarptautinio teismo prezidentas.

4. Jei abu arbitrai per du mėnesius nuo jų paskyrimo nesusitaria dėl pirmininko paskyrimo, tai pastarąjį, bet kurios Susitariančiosios šalies prašymu, paskiria Tarptautinio teismo prezidentas.

5. Jei atvejais, nurodytais šio Straipsnio 3 ir 4 paragrafuose, Tarptautinio teismo prezidentas negali atlikti minėtų funkcijų arba jei jis yra bet kurios iš Susitariančiųjų šalių pilietis, tai pirmininką paskirti turi viceprezidentas. O jeigu ir jis negali to padaryti arba jei jis yra bet kurios iš Susitariančiųjų šalių pilietis, tai pirmininką paskiria vyriausiasis teismo teisėjas, kuris nėra nė vienos Susitariančiosios šalies pilietis.

6. Teismas, remdamasis Susitariančiųjų šalių pateiktomis sąlygomis, pats nustato savo darbo tvarką. Teismo sprendimas priimamas balsų dauguma.

7. Teismo sprendimai yra galutiniai ir privalomi abiemis Susitariančiosioms šalims.

8. Kiekviena Susitariančioji šalis kompensuoja savo nario ir atstovavimo teismo procese išlaidas; kitas išlaidas, taip pat ir tas, kurios susijusios su teismo pirmininku, abi Susitariančiosios šalys dengia po lygiai. Tačiau teismas gali nuspręsti, kad vienos Susitariančiosios šalies išlaidos gali būti didesnės, ir šis sprendimas yra privalomas abiemis Susitariančiosioms šalims.

9 straipsnis

Didesnio palankumo sąlygos

Jeigu bet kurioje Susitariančioje šalyje veikiančios įstatymai arba jau esantys, arba vėliau priimti tarptautiniai įsipareigojimai teikia Susitariančiųjų šalių investicijoms palankesnes sąlygas negu šios Sutarties sąlygos, tai įsigali tos palankesnės sąlygos.

10 straipsnis

Konsultacijos ir pasikeitimas informacija

Bet kurios Susitariančiosios šalies prašymu kita Susitariančioji šalis nedelsdama turi sutikti surengti konsultacijas dėl šios Sutarties sąlygų interpretacijos ir taikymo. Bet kurios Susitariančiosios šalies prašymu turi būti keičiamasi informacija, susijusia su įstatymais, taisyklėmis, sprendimais, administracine praktika ar procedūromis, kurias kita Susitariančioji šalis gali taikyti šioje Sutartyje aptartoms investicijoms.

11 straipsnis

Taikymas

Ši Sutartis taip pat taikoma investicijoms, kurios padarytos bet kurios Susitariančiosios šalies investitorių kitos Susitariančiosios šalies teritorijoje pagal jos įstatymus 1990 m. gruodžio 29 d.

12 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši Sutartis įsigalioja tą dieną, kai Susitariančiosios šalys praneša viena kitai, kad įvykdyti visi vidaus juridiniai reikalavimai, reikalingi šiai Sutarčiai įsigaliooti.

13 straipsnis

Trukmė ir jos nutraukimas

1. Ši Sutartis sudaryta dešimties (10) metų laikotarpiui. Ji turi būti pratęsta dar tokį pat laikotarpį ar kelis laikotarpius, jeigu viena iš Susitariančiųjų šalių jos nenutraukia, pranešusi apie tai kitai Susitariančiajai šaliai prieš metus iki pradinio ar kito laikotarpio pabaigos. Sutarties nutraukimas įsigalioja, praėjus vieneriems metams po to, kai kita Susitariančioji šalis gauna pranešimą apie Sutarties nutraukimą.

2. Investicijoms, atliktoms iki šios Sutarties nutraukimo šios Sutarties sąlygos tebegalioja dešimt metų nuo šios Sutarties nutraukimo datos.

Liudydami tai, šią Sutartį pasirašo atitinkami Vyriausybių įgaliotiniai.

Sudaryta *Varšuvoje, 1992 m. gegužės 28 d.* dviem egzemplioriais lenkų, lietuvių ir anglų kalbomis, visi tekstai vienodai autentiški. Esant neaiškumams, vadovautis angliškuoju tekstu.

Lenkijos Respublikos
Vyriausybės vardu

H. Suchocka

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu

Alg.

Warszawa, 1 lutego 2018 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.278.2018 / 2/dl

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej *projektu ustawy o wypowiedzeniu Umowy między Rzeczypospolitą Polską a Republiką Litewską w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 28 września 1992 r., wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej*

Projekt ustawy o wypowiedzeniu umowy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Piotr Wawrzyk
Podsekretarz Stanu